

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: FlibTravel International SA og Leonard Travel International SA

Sagsøgte: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli og Said El Aazzoui

Konklusion

Artikel 96, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på begrænsninger pålagt taxavognmænd som de i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 28. november 2016 — Giovanna Judith Kerr mod Fazenda Pública

(Sag C-615/16)

(2017/C 151/19)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Giovanna Judith Kerr

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielt spørgsmål

[Skal] artikel 135, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ ... fortolkes således, at de kun omfatter parterne i aftaler om salg af brugsrettigheder til fast ejendom, der bliver indgået, eller om de også kan fortolkes således, at de ligeledes omfatter appellantens aktivitet, der består i at hverve kunder og fremme salget af tjenesteydelser og herved sikre, at den virksomhed, der udbyder disse tjenesteydelser, gennemfører salget heraf, i overensstemmelse med på forhånd opstillede retningslinjer og fastlagte grænser for så vidt angår nedslag i prisen og salgsfremmende gaver?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 9. november 2016 af Birkenstock Sales GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 19. januar 2017 i sag T-579/14 — Birkenstock Sales GmbH mod EUIPO

(Sag C-26/17 P)

(2017/C 151/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Birkenstock Sales GmbH (ved Rechtsanwalt C. Menebröcker og Rechtsanwältin V. Töbelmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 9. november 2016 (sag T-579/14) ophæves, for så vidt som appellanten ikke fik medhold i sit søgsmål.
- Appellanten gives medhold i de påstande, denne havde nedlagt for Den Europæiske Unions Ret i første instans angående de varer, for hvilke appellanten ikke fik medhold.
- EUIPO tilpligtes at betale de omkostninger, der er forbundet med sagen for Domstolen, Retten og appelkammeret.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellanten har gjort gældende, at Rettens dom af 9. november 2016 i sag T-579/14 vedrørende det internationale varemærke nr. 1132742 skal ophæves, for så vidt som den ikke gav appellanten medhold, og at påstandene, der blev nedlagt i første instans for Retten angående de varer, for hvilke søgsmålet blev annulleret, tages til følge.
2. Appellanten har dernæst anført, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i EU-varemærkeforordningen ⁽¹⁾, idet Retten har foretaget en urigtig anvendelse af principperne om tredimensionale varemærker på det omtvistede internationale varemærke. Desuden har appellanten gjort gældende, at Retten i forbindelse med sin vurdering af det internationale varemærke i henhold til principperne om tredimensionale varemærker ikke har fastlagt »normerne og sædvanerne i branchen« for de omtvistede varer, og endelig har appellanten kritiseret Retten for i forbindelse med sin vurdering af det helhedsindtryk, som det internationale varemærke giver, at have anvendt strengere kriterier end dem, der er fastsat i EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).
3. Ydermere har appellanten gjort gældende, at der foreligger selvmodsigende begrundelser i førsteinstansdommen, for så vidt som Retten, alt imens den i dommen fastslog, at et tegns fornødne særpræg skal vurderes på baggrund af tegnet selv, alligevel i forbindelse med sin vurdering tog hensyn til spørgsmål om brug, og på den anden side henviste til en af sine ældre domme vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt det for så vidt angår et tegn er muligt at tage hensyn til en samtidig to- og tredimensional brug.
4. Desuden har appellanten anført, at der foreligger en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Retten i den appellerede dom fandt, at eftersom appelkammeret ved EUIPO støttede sig på omstændigheder, der følger af praktisk erfaring, der almindeligvis opnås ved markedsføring af de omhandlede varer, som det må antages, at enhver har kendskab til, havde det ikke pligt til at underbygge sin holdning, hvorefter det internationale varemærke ikke adskilte sig væsentligt fra den almindelige brug i branchen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 23. januar 2017 af Apcoa Parking Holdings GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. november 2016 i de forenede sager T-268/15 og T-272/15 — Apcoa Parking Holdings GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Apcoa Parking Holdings GmbH (ved Rechtsanwalt Dr. A. Lohmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)